

Svenska Canada-Tidningen
Printed and published every Thursday by
THE CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY,
Limited, a joint stock company, incorporated
under the laws of Manitoba, at its
office and place of business, 231 Logan Ave.,
Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.
Telephone: Gentry 2174.

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år, 12 nummer, \$1.50
Halvt år, 6 nummer, \$0.75
Helt år till Förenta Staterna, \$2.00
Helt år till Sverige, \$2.50
Halvt år till Sverige, \$1.25

Prenumerationsmedel kunna skickas öfver i
registrerat brev som genom Post eller Ex-
press Money Order eller Postal Note. Dessa
engångs, samt ej behöva registreras, bör ges
samlade till The Canada Weekly Printing
Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress an-
drad, undanhåller att ändra både den gamla
och den nya adressen.
Inlämnade prenumerationsmedel skrivas ut
då de äro fulla adresslaggen.

ANNONSPRIS PÅ BEGRÄNSAD
Efterfrågan, 3 gånger, \$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors \$1.50
Förfrågningar, annonser, etc. 50 öre per
gång i tryck. Skicka öfverlaggande i tids-
ord till redaktionen för annonser och till
redaktionen i öfrigt.

Torsdagen den 13de Maj 1920.

TIDENS mest använda slagord är
"skriver normannen A. C. Svar-
stad: "Enighet ger styrka."

Men en av våra samtids ord är:
"Detta är precis så mycket av sanning-
en som en politiker eller affärsmann
behövs, nämligen en tredjedel. Sann-
ingen i sin helhet är denna:

"Enighet ger styrka;
Styrka ger högmord;
Och högmord går före fall."

CANADA får en egen representant
i Washington, D. C. Detta till-
kännagavs i parlamentet i Ottawa för-
tiden måndag den 10 maj. Han kom-
mer att få handhålla alla canadensis-
ska angelägenheter, som röra förhål-
landet emellan de båda statsmakter-
na. Och i händelse av den brittiska
ambassadörens frånvaro kommer den
canadensiska representanten att taga
hand om även de brittiska diplomatis-
ka relationerna med Förenta Staterna.

DET är nu 960, dyrtare att leva
än 1914 — bortsett från eventu-
ella skatter, som orkillorligen måste
betalas. Enligt officiell statistik, som
offentliggjordes i Washington, D. C.,
förfliden vecka, var stigningen 7% på
den korta tiden mellan nov. i fjor och
mars i år. Hava alla också fått 96%
löneförhöjning sedan 1914? Ett år
visst, profitorerna har fått mera än
det — till belöning för sina goda (?)
gärningar.

DEN kvinnliga rösträtts sege-
r tag har på senaste tiden gått i
ett så hastigt tempo, att jämförelsevis
hållit sig klart för sig, huru långt
den egentligen gått. Med undantag
av Frankrike och egendomligt nog,
även Schweiz har kvinnorna nu röst-
rätt i alla mer betydande europeiska
stater. I den kvinnliga rösträtts
hemland Förenta Staterna, står se-
gern över hela linjen omedelbart för
dörren, och i orienten liksom i ett flertal
främmande länder pågår rörelsen
med en fart, som icke kan lämnas på
den i ovisshet om utgången.

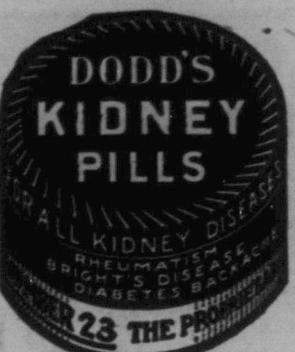
Det torde därför vara ett lämpligt
tillfälle att ge en hastig överblick
om vad som hittills utträtt på om
rådet. För den skull hava vi på an-
tastat i detta nr. återgivit en sådan
överblick.

Enligt vad ordf. i Nationella kvin-
nopratiets finanskommitté i Förenta
Staterna Mrs. Lawrence Lewis från
Philadelphia förfliden vecka yttrade,
så kostade det kvinnorna mer än en
halv miljon dollars att få kvinnoröst-
rättsskriften genomdär. Enligt en
annan uppgift från partiets högkvarter
kostade det bara \$93,599. "Vilket vi-
sar", säger en samtida med mindre
ridderlig spydighet, "att damerna inge-
lund äro fjäskiga med slifforna."

SAMHÄLLS-BILIGENSEN är en
figurig benämning, som förfat-
taren Edward Bellamy, använder för
att illustrera den sociala och politiska
situationen i vår tid. I sin märkliga
bok "Looking Backward" föreställer
han sig förflyttad några hundrat år
fram i tiden. Från den tidpunkten
föreställer han sig blicka tillbaka.
Därvid framställer han en fingerad
historisk skildring sålunda:

"Såsom ett försök att ge läsaren
ett något så när allmänt intryck av
det sätt, varpå folket levde tillsam-
mans på den tiden och särskilt huru
förhållandena voro emellan de rika
och de fattiga, kanske jag icke kan
göra bättre än att likna samhället så
som det då var, vid en oerhörd stor
diligens och hyrva, som massorna
av människligheten voro förspända
och vilken de med ansträngning släpade
fram på en mycket backig och sandig
väg. Kusken var hunger och han till-
tät intet sölande, ehuru framfarten
med nödvändighet var mycket sakta.

Trots svårigheten, som var förenad
med att draga denna hyrva framåt
på den svåra vägen, var den övre de-
len av vagnen fullastad med passag-
rare, vilka aldrig stego av, icke ens i
de brantaste motbakor. Sätena där-
uppe voro mycket luftriga och bekvä-
ma. Vår upphöjda över dammet kun-
de deras innehavare njuta av scen-
rierna efter behag eller kritiskt dis-
kutera de till det yttersta ansträngda

Dodd's njurpiller för alla njur-
sjukdomar. Zotar reumatism,
sockersjuka, diabetes och 199-
verk. De säljas för 50c. pr. ask,
eller sex askar för \$2.50, hos alla
handlare eller vilja vi skicka dem
vid mottagandet av betalningen.
Dodd's Medicine Co., Ltd., To-
ronto, Ont.

dragarnes mer eller mindre förtjänst-
fulla egenskaper.

Helt naturligt voro sådana platser
mycket eftersökta och tävlingen om
dem var mycket livlig, emedan var
och en sökte såsom livets första an-
darn till förfärra sig en plats på
hyrvagnen och sedan lämna den att
sitt barn efter sig. Enligt hyrvagnens
regel kunde en person överlämna sin
plats till vemhelst han önskade; men
i andra ändamål förekommo många oför-
utsedda händelser, varigenom en plats
kunde när som helst helt och hållet
förlovas. På samma gång platserna
vor så bekväma, voro de även myc-
ket osäkra, och vid varje plötslig stöt,
som hyrvagnen erhö, var det perso-
ner, som kastades ifrån sina säten
och föll till marken, där de genast
tvångades att fatta tag i lnan och
hjälpa till att draga den vagn, på vil-
ken de nys hade åkt så behagligt.
Det betraktades helt naturligt såsom
en försäkrings olycka att förlora sin
sits på vagnen, och den farhågan att
dessa kunde hända dem och deras vän-
ner när som helst var ett ständigt
mön över de åkandes lycka.

Men tänkte då dessa endast på sig
själva? frågar ni. Blev icke själva
deras lyx outhärdlig för dem genom
jämförelse med den lott, som fallit på
deras bröder och systrar i seilen och
kuskapen om att deras egen tyngd
förskade de strävandes möda? Hade
de ingen medkänna med sina med-
människor från vilka endast rikedom
skilde dem? A jo, medkänna blev
ett uttryck av dessa, som åkte för
dessa, som hade till uppgift att draga
vagnen, särskilt när åkandet kom till
en mycket brant backe. Den förtviv-
lade ansträngningen av de dragande,
deras pinsamma hoppande och kasta-
ande under hungerns obarmhärtiga
plasklag, de många som svimade vid
draglinorna och trampades ned i smut-
sen, framstälde vid sådana tillfällen
ett smärtsamt skådespel, som ofta
framkallade åktningsvärda uttryck av
känsla från översta delen av hyrvag-
nen. Vid sådana tillfällen brukade
passagerarna låta uppmanande utta-
landen till dem till draglinornas arbeta-
tridar, uppmuntrade dem till tålmodig-
het, och framställde dem som hopp om
möjlig ersättning i en annan värld
för hårdheten av deras lott, medan
andra lämnade bidrag till köpet av
salva och liniment för de ofärdiga och
skadade.

Man var överens om, att det var
mycket beklagansvärt, att hyrvagnen
skulle vara så tung att draga, och det
var en känsla av allmän lättnad, när
de särskilt svåra delarna av vägen voro
passerade. Denna lättnad uppstod
dock icke helt och hållet på grund
av att dragarna fingo det bättre; ty
det var alltid vid sådana dåliga plat-
ser, varvid alla kom till förlora
sina platser.

"Det måste i sanning medgivas, att
den huvudsakliga effekten av skade-
spelet, som framstälde arbetsträ-
darns elände vid draglinorna var att för-
stora passagerarnas upplåttnhet om
värdet av deras platser på vagnen,
och att försöka dem att hålla sig
fast vid dem mera förtvivlat än nå-
gonsin förut. Om passagerarna en-
dast hade kunnat känna sin försäk-
rade om, att vagnen de eller deras
vänner någonsin kunde falla ifrån
vagnens översta säten, är det antag-
ligt, att de utom bidraget till
fonden för liniment och förband skulle
hava bevärat sig ytterst litet med
hansyn till dem, som släpade fram hyr-
vagnen."

Den Mr. Bellamys paraboliska be-
skrivning har oenkligen många viktiga
lärdomar att ge oss. Och vi kun-
na nu i världens politiska tillstånd
finna många praktiska motsvarigheter
till bildspråket i berättelsen.

I Ryssland t. ex. synes det såsom
om hela den politiska hyrvagnen ständigt
överänd, så att alla, som fört
hade sina platser på vagnen förlorade
dem med ens. Det var nog många
samverkande orsaker till, att det så
skedde i Ryssland. Nu hava de kun-
nat få vagnen upprätt igen, och det sto-
ra problemet är nu huru den skall

VÅRT SPRÅK.

Vårt språk, vårt vackra svenska språk,
som talts av far och mor,
som älskats i ett slott och kåk,
varhelst en svenskfödd bor,
vårt språk, som skapts för drömmarfolk
och för soldatnation,
med kläng av svärdet, vredens tolk,
men också med visans ton.

Det språket, ömsom vekt och kärvt,
vår sol, vår norrskenstätt,
det ha vi lärt, det ha vi ärvt,
det är vår bästa skatt.
Det är vår lösen på vår stråt
bland hundratungomål,
vårt språk av storm och vallarät,
vårt språk av säv och stål.

Och klingar det i fjärran land
från kvinna eller man,
vår hand blir räckt åt främlingshand,
vi strax förstå varann.
Men glöms det bort, men trycks det ned,
där det har hemsträtt,
vår kind blir röd, vår själ blir vred,
vårt hat ej släcks lätt.

Vårt språk kan aldrig rotas ut,
det är ej mödan värt
att ropa: "Svenskans tid är slut!"
Det språket är oss kärt.
Så länge svenska skogen står
och fjällen ge metall
och hav mot grå klippor slår,
det diktas, sjungas skall.

Hur långt vi bo från fosterjord,
vi tala det ändå
de käraaste av alla ord,
dem ha vi lärt som små.
Och när vi sluta ögat till
på dödsvidt bädd en gång,
vårt rösta hjärta sonna vill
vid älskad hembygdssång.

Frederik Nycander.

kunna sättas igång, utan att de, som
måste draga den, skola utsättas för
onödiga ansträngningar och lidanden.
Och helt naturligt går det icke med
ens att åstadkomma ett ideallikt och
allmänt tillfredsställande fortskaff-
ningsmedel.

I Österrike och Turkiet gick det ju
nästan lika gale som i Ryssland fick
den ju också en väldigt stöt, så att
många av de högst uppsatta "kuskar-
na" ramlade huvudstupa ned i gruset.
Vagnen stälpte dock icke såsom
fallet var i Ryssland. Men det var
så många, som gjorde anspråk på att
få sitta sig upp på kuskbocken och
köra. Och när en väl fört vagnen i
rörelse, så voro andra genast färdiga
att försöka stöta honom ned ifrån hans
höjd. Det är nog ingen just så avund-
värd lott att sitta på en sådan kusk-
bock i sådana vaggar, som vi nu
hava.

Men i höga Norden gick det litet fog-
ligare tillväga. Den friska nordiska
intelligensen och stadga kulturen
visade kanske här sina utomordent-
ligaste egenskaper. För några år se-
dan kunde man ju rent av dela på
hela hyrvagnen och göra två av den
utan någon egentlig olycka.

Och nu har man särskilt i Sverige
i dessa yttersta dagar med en beund-
radsvärd hänsyn till ett omkärslar
på den höga kuskbocken. Visserligen
är det några som även därvid tycka
illåta vara, antagligen därför att de icke
själva med ens komma i tillfälle att
få köra. Men vem kan säga, att det
skulle kunnat gå bättre att få vagnen
framåt, ifall någon av dessa mindre
beträckna och erfarna fått den
plats, som den insiktfulla och fram-
synte socialtseksellensen Hjalmar
Branting för tillfälle innehar?

Ja, mycket mera kunde ned påpek-
as som jämförelsepunkter i den beteck-
nande liknelsen och de för handen
varande verkligheter. Men läsare
na kunna ju tänka på saken själva oc-
så. Och därför behöver vi ej en re-
daktör påpeka allt, som kunde fram-
dragas. Må det sagda vara nog för
tillfället.

LITTERATURENS INFLY- TANDE.

VI.
(För denna tidning av E. S.)

En litteraturkännare säger:
"Läs aldrig simpla och dåliga bö-
ker. Läs icke en bok om triviala sa-
ker. Förstärkning resande taga in på
de bästa böstjellen. Ty ehuru det kost-
tar mera där, är dock detta en obe-
tydlighet, om man tar hänsyn till det
omgående, som där erhålles och de
laktigelser, som därstädes kunna
göras."

En annan vis man sade: "Jag går
alltid in till de fina bibliotekerna." Läs-
känna veta goda litteraturkännare, att
berädda böcker innehålla de bästa
tankarna och mest tillförlitliga fakta.
Ruskin, den berädda engelske förfat-
taren, säger:

"Har du uppmärksamhet och utstakat det
ta korta liv och dess möjligheter? Vet
du, att, om du läser om en sak, så
kan du icke samtidigt läsa om en an-
nan — att det, som du förlorar i dag,
kan du icke återvinna i morgon? Vill
du gå och sladda med din tjänstetiga

eller din stallpojke, när du kan få
umgås med drotningar och kungar?
Detta hov är betydligt tillgängligt
för dig. Vidsträckt som världen är
det och talrika som årets dagar äro
dessa kungliga personligheter. De är
maktiga och utvalda från varje plats
och tid. I denna kungliga samling
kan du alltid inträda och där kan du
bli medlemmakap och grader enligt
din egen önskan. Och sedan du en
gång inträtt i detta kungliga omgånge,
kan du ej utan genom ditt eget för-
villande bli utesluten därifrån."

ifråga om att tillägna sig svensk
litteratur i detta land är det många
bristfälligheter råddande. Och dessa
brister bota, att med varje år som går
bliva alltmera kända.

Vi hava t. ex. blivit så vana vid att
läsa svenska text för oss själva, att
jämförelsevis få kunna läsa ett
svenskt stycke inman till med klart och
redigt uttal och korrekt betoning. Vid
våra skolor övar man sig i s. k.
"elocution" (uttalslära). Detta har
naturligtvis sitt stora värde, då
det gäller engelska språket. Men
den engelska elocution hjälper oss
fåga, då det blir fråga om att läsa
svenska. Litet var hava vi väl stund-
om givit akt på, huru det går för
barnen, när de vid julsterterna eller
andra tillställningar skola läsa något
stycke på "ärens och hjältarnas
språk". Det går vanligtvis ganska
knäsgilt, och dock förekomma be-
rämliga undantag även i detta fall.

Det lägges i allmänhet allt för litet
vikt vid svensk välsläning. Vi borde
öva oss med läsningen av vårt språk,
så att tankens klarhet och kraft finge
tillfälle att utveckla sig i uttalet, så
som dessa tankens egenskaper åro
ingjuta i den skriftliga formen. I
de svenska hemmen borde man där-
för öva sig att läsa högt särskilt
svenska poesi, så att tankens och språ-
kets skönhet finge sitt bästa uttryck i
uttalens melodiska och lyfiska tonfall.
Skall det ej vara lika lätt nu som
föret att segra? Jo, se här! För fyra
år sedan begärdes blott att krogarna
skulle stängas. Mången "måttlighets-
supare" var villig att se krogen
stängd. Men nu komma vi och be-
gåra, att lagen skall förbjuda rudycker
att få komma in genom ens dörr. Må-
nga skola nu säga: "Ja, men om inte
jag få skicka till Kenora efter en flä-
ska, då jag är så försiktig och vet att
använda det rätt? Den där lagen kom-
mer att borttaga min personliga fri-
het!" Mången kommer att bli knä-
svag.

Sen komma också "skumrakslagens
drängar" — jag menar krogarna och ic-
ke pastörer — och såka infälla folk,
att förbudet ej respekteras, att det
kommer att supas mer, än då alla
slussbroar stå öppna. Tro dem ej. Om
de trodde sig själva, skulle de ej säga
ett ord därom. De skulle tåga och
skåla. Låt oss anförda följande offici-
ella och fullt tillförlitliga siffror:

Commitments for Crime generally:
Dominion 1914 — 183,035
..... 1918 — 123,269
Manitoba 1914 — 16,334
..... 1918 — 8,662—decrease
of 46%.

Commitments for Drunkenness:
Dominion 1914 — 60,965
..... 1918 — 21,026—decrease
65%.

**Manitoba 1914 — 6,193
..... 1918 — 1,123—decrease
81.87%.**

**B. C. 1914 — 9,276
..... 1918 — 778—decrease
91%.**

Visar detta, att det synes mera under-
ligt att säga "att det är under den 'torra'
regimen? 1914 var krogarnas år, då
de finge tillfälle att visa, huru mycket
de kunde dricka. De skulle tåga och
skåla. Låt oss anförda följande offici-
ella och fullt tillförlitliga siffror:

"Xrans och hjältarnas språk! Hur
ädel och manligt du gör dig!
Ren är som malmsens din kläng,
säker som solens din gång
Vistas på höjderna du, där åskan
och stormarna tala.

Dalarnas lägre behag äro ej gjorda
för dig.
Spejla ditt anlet i sjön, och friskt
fånga de snälla fiskarna. Upp till
Tvärt det främmande smak, kan-
ske det snart är för sent."

EN GAMMAL NYHET. Forums
sista nummer innehåller följande
notis: "På organisationsmöte för det
liberala partiet i Manitoba & Scott
Memorial Hall blevo P. M. Dahl, Svens-
ka Canada-Tidningens ägare, och A.
Hallonquist, Canada Postens ägare,
valda till kampanjledare bland skan-
dinaverna för Norrregeringen i kom-
mande val — i opposition mot farma-
re och arbetare."

Med anledning av ovanstående notis
finns sig underordnad föreläsnen till
att ge denna tidnings läsare och
prenumeranter följande fakta angän-
de de ommäda föreläsningarna.

1. Jag bevästade det ommäda po-
litiska mötet i egenskap av rösterät-
tigad privat person och fick i uppdrag
att hjälpa till med ordnandet för re-
gistreringen i ward 4, booth 52, med
hansyn till det kommande valet. Nå-
gon annan befattning har jag icke
åtagit mig i samband med denna sak
och registreringen har som bekant äro
ingenting att göra med de olika parti-
ernas kampanjer.

2. Angående påståendet om ägan-
det av Svenska Canada Tidningen är
följande ett bevisat faktum: Upp till
den 31 december 1918 hade "The Ca-
nada Weekly Printing Company" un-
der ärens lopp sålt aktier för \$28,425.
00. Av denna summa äger jag aktier
till ett värde av endast \$2,475.00. Jag
kan därför icke sägas vara tidningens
ägare". Min befattning i förbindelse
med Svenska Canada Tidningen är
att vara dess affärsföreståndare.

Av dessa fakta kan nu vem som
helst förstå, huru mycken sanning det
finnes i tidningens Forums ovanstån-
da notis.

Högaktningfullt,
P. M. DAHL.

SKOLA VI TORRLÄGGA CANADA?

Det är ej fråga, om "vi" skola bort-
skaffa rudyckerstrafiken. Frågan är:
"Skall du och jag göra vår plikt, då
vi nu få tillfälle att bortskaffa kro-
garna med hela dess anhang?"
Må varje hederlig svensk, som ivrar
för sanning, frihet och humanitet, be-
sinna vikten av den registrering, som
nu pågår! De röstlister, som utarbe-
tas från registreringen den 10-12 maj,
beredas i första rummet för provin-
valen, som stundna. Men de komma
också att utgöra grunden för de fede-
rala röstlister, enligt vilka Manitoba
denna sommar, troligen i augusti,
kommer att rösta för eller emot till-
stånd att importera rudycker.

Canadas lagstiftande församling
har antagit en lag, som erbjuder varje
provin att rösta för eller emot följän-
de förbud:

"That the importation and the
bringing of intoxicating liquor into this
Province may be forbidden."

För några fyra år sedan gingo nyk-
terhetsvännerna till vårt folk och be-
gärde, att de öppna krogarna skulle
stängas. Krogslagen, som varken har
själ eller hjärta men kapitalismens
järnkubba, hade beräknat att besegra
folkviljan. Men, ehuru dagen var kall
och stormig, kommo farmarna ut —
farmare äro ej rädda för väder, — och
de gavs krögarerna så mycket säga:
"Nykterhetsfolket vann en så avö-
rande seger, den där kalla och stormi-
ga vinterdagar, som man trott floden
vara död. Vi ha bekräftat oss. Den
strid, som kommer att utkämpas i
sommar, blir allvarlig och oerhörd krit-
ik för nykterhetsvännerna. Varför?
Skall det ej vara lika lätt nu som
föret att segra? Jo, se här! För fyra
år sedan begärdes blott att krogarna
skulle stängas. Mången "måttlighets-
supare" var villig att se krogen
stängd. Men nu komma vi och be-
gåra, att lagen skall förbjuda rudycker
att få komma in genom ens dörr. Må-
nga skola nu säga: "Ja, men om inte
jag få skicka till Kenora efter en flä-
ska, då jag är så försiktig och vet att
använda det rätt? Den där lagen kom-
mer att borttaga min personliga fri-
het!" Mången kommer att bli knä-
svag.

Sen komma också "skumrakslagens
drängar" — jag menar krogarna och ic-
ke pastörer — och såka infälla folk,
att förbudet ej respekteras, att det
kommer att supas mer, än då alla
slussbroar stå öppna. Tro dem ej. Om
de trodde sig själva, skulle de ej säga
ett ord därom. De skulle tåga och
skåla. Låt oss anförda följande offici-
ella och fullt tillförlitliga siffror:

Commitments for Crime generally:
Dominion 1914 — 183,035
..... 1918 — 123,269
Manitoba 1914 — 16,334
..... 1918 — 8,662—decrease
of 46%.

Commitments for Drunkenness:
Dominion 1914 — 60,965
..... 1918 — 21,026—decrease
65%.

**Manitoba 1914 — 6,193
..... 1918 — 1,123—decrease
81.87%.**

**B. C. 1914 — 9,276
..... 1918 — 778—decrease
91%.**

Visar detta, att det synes mera under-
ligt att säga "att det är under den 'torra'
regimen? 1914 var krogarnas år, då
de finge tillfälle att visa, huru mycket
de kunde dricka. De skulle tåga och
skåla. Låt oss anförda följande offici-
ella och fullt tillförlitliga siffror:

Låt oss oss bliva kända som
ETT SPARSAMT FOLK

Låt oss oss upphöra med att utgiva hejdöst
och onödigt samt börja att spara NU och spara
REGELBUNDET.

Det är en sparbankssavdelning i varje fall av

The Royal Bank of Canada
Totala resurser över \$550,000,000.

Växlar och Telegraf-Försändelser

på
Sverige—Norge—Danmark
och andra europeiska länder

Lägsta Växelavgift
THE CANADIAN BANK OF COMMERCE

Kapital och reserv \$30,000,000

Härvänd Eder till vilken som helst av våra tio

Winnipeg-filialer.

Rådfråga vår manager vid eder närmaste filial.

A. E. Gentzel J. B. Murray

GAUVIN, GENTZEL COMPANY
PORTRÄTTÖRER.
Specialiserar i barnporträtt.

614 Avenue Block 255 Portage Avenue

Telefon M. 5223 Winnipeg, Man.

måst "göra konkurs och inställa sina
betalningar". Under två års tid ha de
redan varit stängda — av brist på
mald i kvarnen!

Låt oss bli revolutionärer! Det giv-
es två vägar, varpå man kan genom-
driva revolution: våld och röstning.
Våld, som använts i flera länder, utför
revolutionen vanligen kvickare än nå-
got annat; den laglydiga röstdelens
revolution föregår vanligen långsamt
men fridfullt och utan blodut-
gjutelse. Om majoriteten i ett land
befarar, att dess röstdel ej får tala
eller att även om den får tala, dess
röst ej beaktas av höga vederbörande,
då blir folket något slags bolsjevik
och tillgripa våld.

Vi ämma ej rekommendera våld. Vi
tro, att i ett verkligt demokratiskt
land en revolution, grundad på våld,
aldrig bleve en succés. Men vi re-
kommendera en laglig revolution
genom en väl använd valsedel i som-
mar för att avsätta för all framtid
kung Alkohol! Men hur skola vi kun-
na förnä 100,000 svenskar i Canada
att använda tillfället samt gå och rö-
sta?
C. H. Lager.

SVENSKA FÖRHÅLLANDEN I DESSA DAGAR.

En av Sveriges mest kända tidnings-
män, huvudredaktören för "Svenska
Dagbladet" i Stockholm fil. doktor
Helmer Key ankom härom dagen med
ängaren "Mauretan" och det den
frejdade publicistens mening att be-
rensa Förenta Staterna och härför
lämnat intryck såväl till sin egen tid-
ning som till "Berlingske Tidender"
i Köpenhamn och "Aftenposten" i
Kristiania. Dr. Key var före-han
helt ägnad sig åt journalistisk verk-
samhet docent i litteraturhistoria vid
Uppsala universitet. En rapportör
för "Nordstjärnan" i New York var
härom dagen närvarande vid en inter-
juv med den svenska tidningsmannen,<